

Hij werd op 24 mei 1944 kapelaan van het 9e bataljon. Op 29 juli landde hij met de divisie in Normandië. Hij nam deel aan de gevechten bij Falaise. In een eerstehulp post aan de voet van de heuvel Mont Ormel hielp de franciscaanse kapelaan pater Wiktor Hupa gewonde soldaten in hun laatste ogenblikken.

De gewonden lagen in de tuin van een klein kasteel toen de Duitsers het vuur op hen openden. Hij was de leider van de tegenaanval op een Duitse Panther tank, die aanviel ondanks het feit dat de locatie van het ziekenhuis was gemarkeerd met Rode Kruisvlaggen.

Hij verdedigde zich, met het pistool in de hand, tegen de aanvallers om ze weg te jagen; in deze actie verloor hij zijn leven. Tijdens deze actie moedigde hij zijn mannen voortdurend aan en was hij een persoonlijk voorbeeld; niet alleen als kapelaan, maar ook als soldaat.

Hij werd gedood door een reeks kogels uit een machinegeweer. Voor deze actie ontving hij de onderscheiding "Virtuti Militari".

Zie het boek "MET DE TANKS VAN DE 1e Poolse Pantserdivisie", auteur K. Jamar, pagina 134.